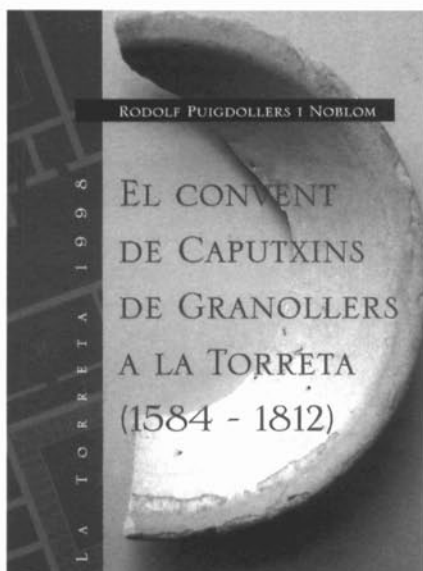

El convent de caputxins de Granollers a la Torreta (1584-1812)

Rodolf Puigdollers i Noblom

La Torreta, Ajuntament de la Roca del Vallès, 1998, 363 pàg.

Ressenya

Fra Valentí Serra

Arxiver

Vet ací la publicació de la primera monografia històrica, àmpliament documentada, sobre el convent de framenors caputxins que, des de l'any 1584 i fins el 1812, hi hagué a la carena que separa Granollers de la Torreta, dins del terme municipal de la Roca del Vallès. L'autor, escolapi i sacerdot, examina minuciosament els esdeveniments principals de la vida del convent, des de la fundació fins a l'esbucament de l'edifici conventual per ordre de Luis de Lacy, durant l'ocupació napoleònica, per tal d'evitar que les tropes franceses s'hi fortifiquessin, car el convent estava situat en un turó, ni massa lluny ni massa a prop de Granollers, en direcció cap a la Roca, en el límit dels dos comuns, «en lo lloch anomenat Puig d'en Jugador».

Rodolf Puigdollers, al llarg d'aquesta acurada monografia, ens abasta precioses notícies sobre el desenvolupament d'aquesta fundació caputxina (des de l'any 1583 amb la col·locació de la creu

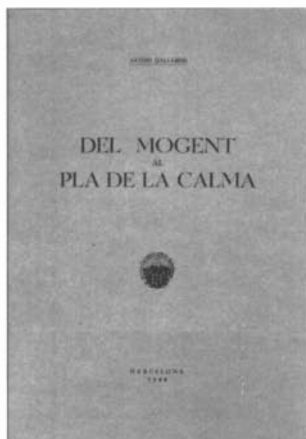
en el terreny del futur convent i la benedicció de la primera pedra el 15 de febrer de 1584, Dimecres de Cendra, fins a les notícies aportades a propòsit dels darrers anys de la vida caputxina a Granollers, poc abans de l'exclaustració de 1835) i, sobretot, valuoses notícies sobre l'impacte de les pestes i les guerres en la vida conventual i activitat pastoral dels frares caputxins a l'entorn de Granollers, ordenades cronològicament.

Presenta un interès extraordinari la meticulosa transcripció documental, que ens és oferta en forma d'apèndix (vegeu les pàg. 182-303), dels principals documents que integren l'antic arxiu conventual (en l'actualitat servat a la secció «Monacals» de l'Arxiu de la Corona d'Aragó, a Barcelona), juntament amb la transcripció d'altres documents d'interès, recopilada a diversos arxius de casa nostra (en especial de l'Arxiu Provincial dels Caputxins de Catalunya). Complemen-

tàriament, el volum conté algunes notícies sobre el nou convent edificat a Granollers, després del Trienni Liberal (1823-1835), convertit, l'any 1844, l'edifici, en hospital, i l'horta, en cementiri; i també conté, complementàriament, una equilibrada selecció de documentació gràfica: mapes, plànols i fotografies (vegeu les pàgines 306-349), en la qual es troba molt a faltar un índex onomàstic, imprescindible en obres d'aquesta índole.

Ens plau moltíssim de felicitar al P. Puigdollers per aquesta destacada aportació a la història local de casa nostra i, també, a la història caputxina i eclesiàstica en general i, àdhuc, a l'onomàstica per les interessantíssimes dades inèdites, extretes de diplomataris i documentació diversa, que ofereix a propòsit dels antiquíssims noms de la zona, «in termine de valle Ariulfo», on els caputxins hi bastiren convent, en el moment de llur expansió i consolidació a Catalunya (on hi arribaren el 1578), quan Granollers era una població en creixença i dinamisme, que en 1579 ja havia acollit una fundació de religiosos mínims.

Novetats

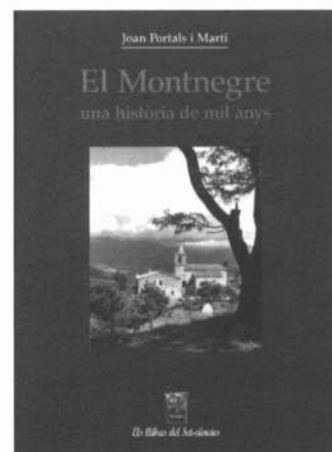
Del Mogent al Pla de la Calma

Antoni Gallardo

Reedició en facsímil de l'Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor i del Consell Comarcal del Vallès Oriental, Granollers, 1998, 103 pàg.

De molt positiva cal qualificar la iniciativa de l'Ajuntament de Sant Antoni de Vilamajor i del Consell Comarcal del Vallès Oriental de reeditar en facsímil, seixanta anys després de ser publicada, aquesta obra d'Antoni Gallardo. Nascut a Barcelona l'any 1889, aquest enginyer industrial passà de jove les llargues temporades d'estiu a la finca que tenien els seus pares a Sant Antoni de Vilamajor. Home d'una gran curiositat intel·lectual, des de l'any 1912 va recórrer els contorns tot prenent nota de tot el que hi havia d'interessant i deixant-ne testimoni amb la càmera fotogràfica. Aquesta documentació cristal·litzà en la redacció de diversos articles que publicà al *Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya* (núm. 514-516 i 518-523) i que l'any 1938 foren reunits en un llibre que aviat s'esgotà. El seu interès era evi-

dent: a través de cinc itineraris, tractava l'aspecte històric i arqueològic d'aquesta part del Vallès que comprèn la conca alta del Mogent i la banda dreta del Congost fins a Palou. Per primera vegada, s'aplegava una descripció minuciosa del patrimoni històric, artístic i arqueològic d'una extensa àrea a l'entorn de Granollers, la qual també compta amb una bella descripció de la ciutat vella, la parròquia de Sant Esteve, el convent de Sant Francesc, el convent dels Caputxins i les muralles i les capelles de llurs portals. El fet que molts dels objectes i edificis descrits fossin destruïts durant la Guerra Civil dóna a aquestes descripcions el valor afegit de constituir un catàleg o inventari (en alguns casos fins i tot amb el document fotogràfic) del que hi havia abans de les destruccions de 1936.

El Montnegre Una història de mil anys

Joan Portals Martí

Els llibres del Setciències, Arenys de Mar, 1998, 134 pàg.

Aquest llibre presenta un recorregut per la història del Montnegre a partir d'un document de